

Hura! Prvi šolski dan je za nami...

(Foto: F. Rozman)

Šolarji začeli prvi...

Običajno decembra, ob novem letu, rečemo in zapišemo: v novem obdobju bomo delali bolje, temeljiteje, učinkoviteje. Toda očitno je letos tako, da bomo ta gesla morali reči in zapisati že kar septembra, v času, ko ponehava dopustniška mrzlica in ko so pred nami odgovorne naloge, ki jih bo treba učinkovito razrešiti.

Malce nenavadno je, da na prvo mesto postavljamo šolarje in šolstvo. Toda prav oni so prvi začeli z novim, pa čeprav šolskim, letom, v katerem jih poleg vseh tistih standardnih in običajnih nalog čaka tudi veliko dela pri preobrazbi našega šolstva v usmerjeno izobraževanje, ki naj bi zagotovilo take strokovne kadre, ki jih potrebuje gospodarstvo. Seveda ob tem ne gre prezreti dejstva, da smo prav v Šiški na področju osnovnega šolstva naredili velike korake naprej — vedno več šol ima zagotovljene možnosti za celodnevno šolo kot obliko izpopolnjenega učnega programa, ki naj šolarjem zagotovi nemoteno učenje, staršem pa odzame skrbi, kako bo z varstvom otrok, ko so oni v službi. Če k temu dodamo še zmanjševanje stroškov za učne pripomočke — v nekaterih

šolah jih otroci dobijo v šoli rabljena učila za precej manj denarja kot stanejo v trgovini — potem lahko z optimizmom gledamo na novo šolsko leto.

Veliko dela nas čaka na področju gospodarstva, ki se vedno bolj izgublja v vsemo-gočih težavah — od neskladja cen surovin in končnih izdelkov do velikega primanjkljaja v mednarodni blagovni menjavi, energetske krizi... Očitno je prišel čas, ko bo treba resno poprijeti za delo, poiskati vse notranje rezerve in se za svoje neuspehe nehati izgovarjati na objektivne okoliščine in neizpolnjevanje obveznosti drugih. Prav zato bo moral biti dvig produktivnosti osnovno vodilo pri gospodarjenju vnaprej, če hočemo ujeti še zadnji vlak in popraviti letošnje gospodarske rezultate, hkrati pa tudi izpolniti srednjeročne načrtane obveznosti.

Seveda ni treba posebej poudarjati, da hkrati čaka veliko dela tudi vse delegate v samoupravnih telesih, ki se bodo morali resno pogovoriti o vseh področjih našega gospodarskega in družbenega življenja. Na vseh nas pa je, da njihove zaključke in sklepe tudi uresničimo v praksi.

VSEBINA:

STRAN 2: III. teden upokojencev

STRAN 5: Vrsta delovnih zmag

STRAN 6: Kje si, delavski turizem?

JANAKI MICEV

(mlv) Nismo mogli verjeti kruti resnici, da Janaki Miceva, predsednika skupščine občine Kavadarci, ne bomo več videli, saj je bil v naši sredi še za letošnji praznik Šiške, kjer je kot vedno potrjeval svojo veliko ljubezen do nas, Šiškarjev. Kruta usoda ga je doletela v prometni nesreči na poti za nov poslovni uspeh, za njegove Kavadarce, katerih veliki sin je bil. Naša občinska delegacija se je z vso vsmo in veseljem pripravljala na odhod na jubilejno proslavo pobratene občine, ki je te dni praznovala 35 let osvoboditve. Namesto prisrčnega ponovnega snidenja z njenim priljubljenim predsednikom skupščine je prišla na poslednje slovo in v globoko žalost zavito pobrateno mesto.

Kakor je to velika izguba za Kavadarce, je tudi za nas, saj je Janaki Micev bil naš veliki prijatelj, zaslužni tovariš pri uresničevanju ideje o pobratenju občine Kavadarci z našo občino in utrjevanju bratstva, prijateljstva in sodelovanja med narodi in narodnostmi Jugoslavije na družbenopolitičnem, gospodarskem, kulturnem in na drugih področjih družbenega življenja — kakor je bilo zapisano na listini, s katero je naša občinska skupščina Janaki Micevu posmrtno podelila plaketo skupščine občine Ljubljana-Šiška.